

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:47
מוצאי שב"ק.....7:16
שיעורים כסדרן
נ"ך.....הושע "ג-ד"
בבלי.....ראש השנה "ד"
ירושלמי.....גיטין "ב"
תוספתא.....כתובות ב'
רמב"ם.....איסורי מזבח ד'

שעה 11, גליון 8 (523)

פרשת וירא, י"ז חשוון, שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א דורכפאל

חז"ל זאגן (שבת ק"ב) אז עס איז דא אמאל וואס א מענטש איז מצליח נאר דורך דעם וואס ער האט קודם געהאט א דורכפאל. דורך דעם וואס ער האט פרובירט און עס איז אים נישט געגאנגען, ער איז דורכגעפאלן אין זיין אונטערנעמונג, דוקא דורך דעם איז ער מצליח, ווייל אזוי לערנט ער זיך אויס די ריכטיגע וועג וואס ער זאל יא טון פון יעצט און ווייטער. דער דורכפאל ברענגט אים גאר צו זיין הצלחה. די גמרא זאגט אויך (גיטין מ"ג) "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם" - א מענטש איז נישט מצליח אין לערנען, נאר נאכדעם וואס ער האט געהאט א דורכפאל, און דאס האט אים געברענגט אז ער זאל זיך מער אנטערנענען.

דאס זעט מען אויך בגשמיות. דער סטאלער וועט זיך קודם פיל מאל גוט צוהאקן די הענט פונעם האמער, איידער ער וועט זיך גוט דערלערנען די ארבעט. ווי לאנג עלעקטארישאן וועט זיך גוט אויסלערנען זיין פאך, וועט ער אויפ'ן וועג נאך כאפן שטארקע עלעקטריק-שאקס. און אויב וועלן זיי זיך דערשרעקן פון זייער דורכפאל און הויבן די הענט, וועלן זיי זיכער קיינמאל נישט מצליח זיין. אויב אבער וועלן זיי נוצן דעם דורכפאל אלס א לעקציע צו וויסן פון וואס מען דארף זיך אכטונג געבן, וועט דאס זיין דער סוד פון זייער הצלחה.

און די זעלבע איז אויך ברוחניות. ווען א <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק, אין די וואכנדיגע פרשה לערנען מיר די "עקדת יצחק", דער נסיון פון אברהם אבינו ווען דער אייבערשטער האט אים געהייסן גיין שחט'ן זיין איינציג פאליבט זון יצחק, און ער איז גרייט געווען צו טון דעם ווילן פונעם אייבערשטן מיט'ן גרעסטן מסירות נפש. לכאורה איז אבער שווער פארנוואס רופט מען אן די עקדה מיט דעם נאמען, "עקדת יצחק", פארנוואס זאל עס נישט הייסן "עקדת אברהם", דער נסיון פון אברהם אבינו איז דאך געווען זייער גרויס, גארנישט ווייניג פון די נסיון פון יצחק, אז אברהם איז בייגעקומען זיינע געפילן פון רחמנות אויף זיין איינציג זון צו וואס ער האט זוכה געווען נאך הונדערט יאר?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן ל"ט) אויף דעם וואס חז"ל זאגן (עירובין י"ג) "נח לו לאדם שלא נברא יותר משנוברא", ס'וואלט בעסער געווען פאר א מענטש נישט באשאפן צו ווערן אויף דער וועלט, און דער פסוק זאגט (קהלת ד, א) "טוב משיניהם את אשר עָדן לא יהיה", ס'איז בעסער פאר דעם וואס איז בכלל נישט געווען אויף דער וועלט, אויב אזוי איז דאך שווער פארנוואס טאקע האט דער אייבערשטער באשאפן דעם מענטש אויף דער וועלט, אויב ס'וואלט בעסער געווען ווען נישט?

זאגט דער הייליגער רבי אז דאס איז נאר געזאגט געווארן איבער די וועלט, לויט די צרות און יסורים וואס מענטשן ליידן אויף דער וועלט, לויט וויפיל יעדער מוטשעט זיך אין לעבן, יעדער מיט זיין פעקל צרות און פראבלעמען, וואלט טאקע בעסער געווען נישט געבוירן צו ווערן, אבער אויף עולם הבא לוינט זיך יא באשאפן צו ווערן, ווייל כדי צו קענען צוקומען צו די געוואלדיגע פענוגים פון יענע וועלט, מוז מען קודם דורכגיין די שווערע וועלט, זיך דערהאלטן און פרוהירן אריינצוכאפן ווי מער מצוות און מעשים טובים, און נאר אזוי קען מען צוקומען צו די פילע גוטס וואס מ'וועט זוכה זיין אין עולם הבא. קומט אויס אז ס'איז יא גוט אז מיר געפינען זיך דא אין דעם שווערן וועלט, ווייל דאס ברענגט אונז צו אזויפיל גוטע זאכן שפעטער. דער תכלית פון די גאנצע וועלט איז נאר אז א מענטש זאל צוקומען צו זיין אינגאנצן צוגעקלעבט צום אייבערשטן, נאר זען דעם אייבערשטן, נאר שפירן דעם אייבערשטן; אלע צרות און שוועריקייטן וואס מ'גייעט אריבער אויף דער וועלט, איז אויך נאר פאר דעם צוועק, צו זען אויב דער מענטש וועט אנטלויפן 'פונעם' אייבערשטן, אדער ער וועט לויפן 'צום' אייבערשטן. ווען א איד האט שכל און פארשטייט אז די אלע איבערגעבליבענע זענען נאר נסיונות, דער אייבערשטער אליין רופט אים מיט די אלע צרות, און ער וועט אלץ לויפן צו אים און זיך אויסרעדן צו אים, דאן וועלן די אלע צרות זיין נאר א מיטל וואס ברענגט אים צום רעכטן תכלית, נאך גענטער צו ווערן צום אייבערשטן.

מיט דעם איז רבי נתן מסביר (ליקוטי הלכות, הלכות שבעות, הלכה ב, אות ח) די מצוה פון פיבוד אב וואס. ווייל לכאורה איז ביי דעם אויף שווער די זעלבע קשיא, אויב איז בעסער פאר א מענטש בכלל נישט געבוירן צו ווערן, דאן פארנוואס האט דער אייבערשטער אונז אזוי אנגעווארנט מכבוד צו זיין די עלטערן, וואס זיי האבן אונז אראפגעברענגט אויף אזא שווערע וועלט, וואו יעדער מוטשעט זיך אזויפיל? אבער אויב נוצט מען אויס די וועלט ווי עס דארף צו זיין, נאר צו ווערן גענטער צום אייבערשטן, דאן האט זיך עולם הבא געלוינט באשאפן צו ווערן, אז מ'זאל קענען צוקומען צום תכלית, צו די געוואלדיגע הנאה פון חיי עולם הבא.

ווען אברהם אבינו איז געגאנגען שחט'ן זיין זון יצחק אויפ'ן באפעל פונעם אייבערשטן, איז שוין יצחק געווען דעמאלט זיבן און דרייסיג יאר אלט, און אברהם אבינו איז געווען מיט הונדערט יאר עלטער פון אים. יצחק וואלט גרינגערהייט געקענט אנטלויפן און זיך באהאלטן פון זיין טאטע, און זיך נישט לאזן פירן צו די עקדה. אין זוהר הקדוש שטייט (ברא ק"א) אז יצחק וואלט געקענט געבן א שטויס פאר זיין טאטע און אזוי זיך ראטעווען פון די עקדה, ער האט אבער זיך מוסר נפש געווען צו טון די ווילן פון זיין טאטע. דא שטעלט זיך ארויס די געוואלדיגע פיבוד אב פון יצחק, נישט נאר וואס ער איז נישט אנטלאפן אדער זיך געקויגט, נאר ער איז געגאנגען פרייליכערהייט מיט זיין טאטע, גרייט צו ווערן געשחט'ן, און ער האט נאך געבעטן פון זיין טאטע ער זאל אים גוט צוגינדען אז ער זאל זיך נישט קענען רירן, אז דער קרבן זאל נישט פסול ווערן. ווערן. קומט אויס אז די מדרגה פון יצחק אבינו אין די מצוה פון פיבוד אב איז געווען גאר הויך און גרויס, ער האט משיג געווען אז זיין טאטע האט אים געברענגט אויף דער וועלט, מיט'ן ציל אנצוקומען צום תכלית פון יענע וועלט, און דערפאר ווערט דער נסיון אנגערופן "עקדת יצחק", אויף די מסירות נפש פון יצחק צו גיין צו די עקדה, און אויף זיין מסירות נפש מקיים צו זיין די מצוה פון פיבוד אב וואס.

און דער גרויסער זכות שטייט פאר די אידן אויף אלע דורות, זיי צו ראטעווען פון אלע צרות, און זיי אויסלייזן פון אלע פראבלעמען. זאל דער אייבערשטער העלפן מיר זאלן זוכה זיין מקיים צו זיין די געוואלדיגע מצוה פון פיבוד אב וואס בשלימות, און צוקומען צום תכלית אויף דער וועלט, צו זיין גענצליך צוגעקלעבט צום אייבערשטן אלעמאל.

א גוט ווארט וויסן זאלסטו, די דריי תפילות

דאס איז וואס האלט א איד אין מחנה ישראל, מען דארף זייער נזהר זיין אין די דריי תפילות, דאס הייט דעם מענטש פון אלעם שלעכטס (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ח). מוהרא"ש זאגט, דאווענען מיט מין איז מסוגל פאר פרנסה; קען זיין פשט, אז מען שטייט אויף פרי, מען דאווענט - וועט מען האבן פרונסה, און אז מען שלאפט אריין אין טאג אריין - ווי קען מען האבן פרונסה? אויך שלום בית, אז די ווייב זעט דעם מאן שלאפן ביזן טאג אריין, נו וואס קען מען ערווארטן... (עצמו מוה"ר חלק ב, תשפ"ב)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

באניי זיך, הייב זיך אויף

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת נח, כ"ט תשרי, שנת תשפ"ב לפ"ק
לקבד... נרו יאיר

איך בעט דיר זייער, דראפע זיך און
דערהאלט זיך; באניי זיך, הייב זיך אויף; עס איז
נישט קיין קנין זיך צו צעקלאפן, עס איז א קנין
זיך אויפצוהייבן.

הער א מעשה וואס האט פאסירט אין די
צייטן פון רבי'ן, עס איז געווען א חשובער איד
וואס האט זיך באנוצט מיט קבלה מעשיות; דער
הייליגער אריז"ל איז זייער שארף מען זאל נישט
עוסק זיין אין דעם ווייל מיר זענען טמאי מתים,
מיר האבן נישט היינטיגע צייטן די אפר פרה
אדומה, ממילא טאר מען זיך נישט באנוצן מיט
דעם ווייל מען לייגט זיך אריין אין א סנהא (ענין)

פספר שער קדושה לרבי חיים וויאל זצ"ל, חלק ג שער ר). דער
איד האט זיך יא באנוצט מיט דעם, ווען חסידים
האבן דאס דערציילט פאר זייער רבי האט זענער
רבי געזאגט מען זאל אים מאכן א משפחתא, מען
זאל אים ארום נעמען מיט א קלייד און אים גוט
שלאגן וכו', די חסידים האבן געפאלגט זייער רבי
און דער איד איז ממש אראפגעפאלן אין א
שרעקליכע עצבות, מאגרא רמא לבירא עמיקתא
און ער איז ממש נישט געווען ביי זיך. די משפחה
האבן נישט געוואוסט וואס צו טון, זיי זענען
ארום געלאפן צו אלע רבנים, אבער קיינער האט
נישט געקענט ארויסנעמען דעם איד פון זיין מרה
שחורה, ביז זיי זענען אנגעקומען צום רבי'ן און
דער רבי האט זיי געהאלפן, דער רבי האט
געזאגט: "א קנין אראפ צו ווארפן א איד? א
קנין איז אויפצוהייבן א איד", דער רבי האט
געערעדט מיט אים ביז ער איז ארויס פון זיין מרה
שחורה און ער האט צוריק באקומען אלע זיינע
מדרגות.

די ווערטער זאגט דער רבי פאר אונז אלע:
"עס איז נישט קיין קנין זיך אראפ צו ווארפן, עס
איז א קנין זיך אויפצוהייבן!" הייב זיך אויף,
הייב אן פונדאסניי, דו קענסט נאך ווערן א
גרויסער צדיק; אויב דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן,
דו וועסט זיך מתבודד זיין, רעדן אפאר מינוט
זען טאג צום אייבערשטן אויף דיין פשוטע
שפראך, און זאגן תהילים מיט משניות - וועסטו
ווערן א גרויסער צדיק.

איך האב דיר נאך אסאך צו שרייבן אבער
איך דארף אריינלויפן צו די בחורים; וואס זאל
איך דיר זאגן, די ישיבה האט זיך צוריק
אנגעהויבן מיט אזא פרישקייט, איך דאנק דעם
אייבערשטן אז איך בין זוכה צו זיין מיט אזעלכע
טייערע תלמידים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט
האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צטו אמונה נח תשפ"ב)

»»»»»

איד שטרענגט זיך אן און ער פרובירט צו זיין אן ערליכער איד און מצליח זיין אין זיין עבודת ה',
דאן טאר ער נישט ווערן צוגבראכן פון א דורכפאל. נאר פארקערט, ער זאל נוצן דעם דורכפאל
זיך צו לערנען דערפון פאר שפעטער, און ער זאל בעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל מער נישט
פאסירן, און דאן וועט ער זיכער מצליח זיין און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דער פראבלעם הויבט זיך נאר אן ווען מען קוקט אויף א צווייטן. מען האלט אין איין האלטן
קאפ וואס דער צווייטער וועט זאגן צו מיר. און דאן, ווען מען האט א שטרויכלונג, ווערט מען
גלייך צוקלאפט "אוי וויי, יעצט וועט יעדער זען אז איך בין גארנישט ווערט". א
פארשטענדליכער מענטש וועט אבער נישט קוקן דערויף. ער וועט פארשטיין און וויסן אז די
מענטשן וועלכע קוקן אדער קומען אויף אים, וועלן אים גארנישט העלפן. און אויב וויל ער
מצליח זיין דארף ער זיך נישט צוקראצן פון וואס אנדערע טראכטן און זאגן אויף אים. נאר נוצן
זיינע דורכפעלער אויף זיך בעסער אויפצוהויבן און גיין ווייטער מיט א שטארקייט ביז ער וועט
סוף כל סוף מצליח זיין.

דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם חכם מיט'ן תם (ספורי מעשיות מעשה ט') אז דער חכם
האט שטענדיג געקוקט וואס מענטשן זאגן אויף אים, ער האט שטענדיג צוריק געקוקט צו זען
אויב מען לאכט נישט פון אים, און כאטש ער איז געווען זייער קלוג, איז ער צום סוף
אנגעקומען אין א טיפע געדעכטע בלאטע. ווידער דער תם איז טאקע נישט געווען אזוי קלוג, ער
האט אבער געהאט די מעלה אז ער איז געווען זייער פרייליך און ער האט גארנישט געקוקט
וואס אנדערע מענטשן זאגן אויף אים, ער פלעגט זאגן: "וואס האב איך מיט יענעם? דאס איז
זיין מעשה און דאס איז מיין מעשה. פארוואס זאל איך קוקן אויף יענעם?", און דורך דעם האט
ער טאקע נאר שטארק מצליח געווען און ער איז געווארן דער מיניסטער איבער אלע
מיניסטארן.

א הייליך צו גיין

מיר זעען בגשמיות אז ווען א מענטש פאלט אראפ און צוקלאפט זיך, און ער שפירט אז ער
קען זיך נישט אליין אויפשטעלן, דאן וועט ער זוכן און בעטן הייל פון א צווייטן וואס זאל אים
געבן א האנט און אים העלפן זיך אויפשטעלן.

ברוחניות איז די זעלבע זאך. ווען א מענטש קען זיך נישט אליין אויפהויבן, ער זעט אז ער
פאלט און פאלט, דארף ער גיין צו א צדיק וואס זאל אים קענען געבן א האנט אז ער זאל קענען
שטיין אויף די פיס.

דער רבי זאגט אז ווען א איד איז מקושר צו א צדיק, דאן וועט ער נישט אראפפאלן. דער
אמת'ער צדיק לערנט אויס דעם מענטש אז ער זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן און ווי אזוי זיך צו
קענען דערהאלטן מיט א שטארקייט אין יעדן מצב, און דאס וועט העלפן דעם מענטש אז ער
זאל נישט פאלן קיינמאל. מען דארף נאר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל טרעפן דעם
ריכטיגן צדיק וואס קען דאס באווייזן, און נישט זיך לאזן נארן און גיין צו א מענטש וואס קען
גארנישט העלפן.

מהרה"ש האט דערציילט א מעשה איבער דעם ווי אזוי א מענטש דארף זוכן דעם ריכטיגן
ערליכן איד וואס קען אים טאקע העלפן. א איד איז אמאל אריינגעקומען צו זיין רבי'ן און זיך
אויסגערעדט דאס הארץ אז ער איז ליידער דורכגעפאלן מיט גאר הארבע עבירות און ער זוכט א
וועג ארויס, ווי אזוי ער קען דאס פארעכטן און תשובה טון.

זיין רבי האט אים אויסגעהערט און אים קלאר געשטעלט אז זיין תשובה איז גאר שווער, און
ער האט נישט קיין וועג ווי אזוי אים צו העלפן, נאר ער וואלט אים געלעצ'הט אז ער זאל
אריבערגיין צום הייליגן "חזון איש", נאר ער וועט אים קענען העלפן. דער איד איז דערציטערט
געווארן פון די עצה, ער האט זיך געבעטן ביים רבי'ן אז נאר דאס זאל ער נישט הייסן, ווייל דאס
וואס ער איז געקומען און זיך אויסגערעדט פאר'ן רבי'ן איז אים אויך זייער שווער אנגעקומען,
ער האט דאס געטון ממש מיט מסירת נפש, און ער האט נישט די כוחות צו גיין צום חזון איש
צו בעטן א תשובה. דער רבי האט אים אבער געזאגט אז ער האט נישט קיין אנדערע עצה פאר
אים. בלית ברירה האט דער איד מיט א צוגבראכע הארץ געמוזט מסכים זיין צו דעם, און ער
האט צוגעזאגט פאר זיין רבי'ן אז ער וועט צוריק קומען דערציילן וואס דער חזון איש האט אים
געזאגט.

ווען דער איד איז אריינגעקומען צום חזון איש איז ארויפגעפאלן אויף אים אזא פחד און
שרעק, אז ער האט נישט געקענט אפילו ארויסרעדן א ווארט, ער האט אנגעהויבן צו טראכטן
אז ער גייט שוין תשובה טון, ער וועט פאררעסן פון אלעס וואס איז געווען ביז יעצט און ער
וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. ער איז געשטאנען און געקוקט אויפ'ן הייליגן חזון איש,
ער האט אבער נישט געקענט ארויסרעדן א ווארט.

דער חזון איש האט אים געשטארקט און געזאגט אז ער זאל פון היינט אן פרובירן זיך צו פירן
נאר ערליך און גיין נאר אויף גוטע וועגן, און ער זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען משנה ברוחה".
דער איד איז ארויסגעגאנגען און ער האט געשפירט ווי ער איז געווארן א נייער מענטש
אינגאנצן. ער איז צוריק געגאנגען צו זיין רבי'ן און אים געדאנקט פאר'ן שיקן צום הייליגן חזון
איש, ער האט אים דערציילט וואס דער חזון איש האט אים געזאגט, און ער האט טאקע
אנגעהויבן צו לערנען אסאך שלחן ערוך אורח חיים מיט'ן משנה ברוחה, און ער האט אנגעהויבן
מקפיד צו זיין אויף יעדע הלכה עס מקיים צו זיין ווי מען דארף, און ער איז טאקע געווארן אן
ערליכער איד.

די אלע דורכפעלער וואס א מענטש גייט דורך, דארף נאר גענוצט פאר'ן גוועק זיך
אויפצוהויבן און גיין ווייטער, און נישט אויף פארקערט ח"ו, צו ווערן צוגבראכן און אלעס
אויפגעבן. און אויב קען מען דאס נישט באווייזן, דאן דארף מען זוכן אן ערליכער איד און
א צדיק וואס זאל לערנען דעם מענטש ווי אזוי דאס צו טון. ווען א איד וועט זיך אזוי פירן וועט
ער זיכער שטארק מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מהרה"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך פשלוו ונרד צדיק)

>>>>>

אויף רבי נתן איז דעמאלט מיטגעפארן מיטן רבי'ן, דער רבי איז דארט אריין צו הרב הקדוש רבי גדלי' מליניץ זי"ע, ער האט אויפגענומען דעם רבי'ן און די אנשי שלומינו מיט גרויס פבדו. דער רבי איז דאן איינגעשטאנען ביי אים, און דער רבי האט דארט געזאגט תורה.

פון דארט איז דער רבי געפארן ווייטער מיט די גאנצע משפחה קיין מעדוועדיווקע, און רבי נתן איז אהיימגעגאנגען צום שטאט נעמירוב.

תס

דערנאך האט דאס הארץ אנגעהויבן נאגן פאר רבי נתן, "ווי אזוי קען זיין איך זאל נישט זען דעם רבי'ן פאר אזא לאנגע צייט? ווי אזוי קען איך זיך ערלויבן נישט צו זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף פורים?", ער האט אנגעהויבן האבן גאר שטארק רצונות און גלוסטענישן צו פארן צום רבי'ן קיין מעדוועדיווקע. אויף האט ער זייער געוואלט מיטהאלטן די חתונה פונעם רבי'נס טאכטער.

ער האט אבער פארשטאנען אז ער וועט האבן דערויף גאר שטארקע מניעות אינדערהיים, ספעציעל אז ער שוין נישט געווען אינדערהיים פאר אסאך וואכן, און אויף האט ער נישט געהאט דאס געלט אויף שפעצן.

צום ערשט האט ער געטראכט אז ער וועט פארקויפן די שטערן-טיכל פון זיין ווייב, צו האבן געלט פאר די וועג, אבער זיין חבר ר' ליפא האט אים גע'עצה'ט ער זאל דאס נישט טון, ווייל דאס וועט זיכער ברענגען א גט, ווייל זי וועט זיך זייער פארשעמען, זי וועט נישט האבן מיט וואס צו גיין אין שול, און אזוי ווייטער.

האט רבי נתן געטראכט צו גיין צו זיין מומע און בארדיטשוב. די מומע, זיין מאמע'ס שוועסטער, איז געווען א רייכע פרוי, זי האט געפירט גרויסע געשעפטן, זי האט געהאט עטליכע סארט געוועלן פון פארשידענע סחורות, און זי האט זייער שטארק געהאלטן פון רבי נתן, זי האט נישט געהאט קיין קינדער, און זי האט אים גערעכנט ווי איר'ס א זון. זי האט אלץ זייער געוואלט אז רבי נתן זאל ארבעטן פאר איר, צו פירן די חשבונות און האלטן אויפזיכט אויף די ארבייטער און באדינער, און זי וועט אים אויסהאלטן מיט אלע זיינע באדערפענישן, און ער וועט נאך אויף קענען דינען דעם אייבערשטן און לערנען, אזוי ווי ער וויל.

רבי נתן האט דאס אבער נישט געוואלט, ער האט נישט געוואלט קוקן בכלל אויף קיין שום וועלטליכע זאכן, ספעציעל נאכדעם וואס ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, האט ער שוין נישט געוואלט הערן פון קיין שום זאך, זיין הארץ האט גאר געברענגט צום אייבערשטן, אבער יעצט האט ער זיך מיישב געווען און ער האט געזאגט אינדערהיים אז ער וויל פארן קיין בארדיטשוב פאר עטליכע וואכן, צו אויספרויבירן די ארבעט ביי די מומע, צו זען אויב ס'איז גוט פאר אים.

פאר זיין ווייב און פאר זיין טאטע איז זייער געפאלן דעם פלאן, זיי האבן אים צוגעגרייט ווארעמע קליידער מיט צדה לדרך, און ער האט זיך ארויסגעלאזט אין וועג.

פארנעמען קומט א"י - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' אנשי שלומינו רופן זיך אן ווארעם צום "המזכים" קאמפיין לטובת דעם נייעם בנין פאר'ן קרן הדפסה

אנשי שלומינו נעמען אויף מיט גרויס ווארעמקייט די עסקנים פון קרן הדפסה וואס זענען עוסק טעג און נעכט מיט דרוקן די הייליגע קונטרסים און ספרים, וואס ווערט פארשרייט אויף די גאנצע וועלט, און זענען לעצטנס אריינגעשרינגען אינעם טייערן פראיעקט אפצוקויפן א פרישע געביידע פאר די דרוקעריי, וואס וועט ערמעגליכן ארויפצוברענגען דעם הדפסה מיט נאך עטליכע שטאפלען ארויפצו, און אזוי ארום קענען נאכקומען דעם גרויסן פארלאנג פון די מפיצים וועלכע לאזן נישט נאך, און בעטן און פארלאנגען נאך און נאך קונטרסים, גליונות און ספרים, צו פארפלייצן און פארשרייטן איבעראל אויף דער גאנצער וועלט וואו נאר עס געפונען זיך אידישע קינדער.

מען זעט פון טאג צו טאג ווי די פארלאנג פאר די הייליגע ספרים, קונטרסים, און סידים ווערט כסדר נאר גרעסער און שטערקער, פילע פרישע מקורבים ווערן אליינס מפיצים, אזוי אז מען דארף שוין דרינגען אריינשרינגען אינעם נייעם פראיעקט כדי צו קענען נאכיאגן דעם גרויסן פארלאנג, וויבאלד דער גרויסער בנין פון קרן הדפסה אונטערן בית המדרש איז שוין פשוט צו קליין געווארן. ברוך השם אנשי שלומינו רופן זיך אן ווארעם, און מען באשטייערט שיינע סכומים פאר'ן מולטי מיליאן דאלער פראיעקט. בעלי יכולת קויפן זיך גרעסערע זכותים, א שטייגער ווי דער שם הבנין, וואס מען קען האבן פאר \$250,000, דער גרויסער חדר הדפסה פאר \$50,000 (שוין פארקויפט), דער קלענערער חדר הדפסה פאר \$36,000, אדער א שער הבנין פאר \$25,000 (5 שערים - צוויי זענען שוין פארקויפט).

עס דארף אנגעמערקט ווערן, אז פילע זכותים זענען שוין פארקויפט געווארן, און עס ווערט אויספארקויפט יעדן טאג מער און מער. כאפט אריין ווילאנג מען קען נאך, ווייל דאס איז אן איינמאליגע געלעגענהייט פאר די געוואלדיגע זכותים וואס מאכט זיך נישט יעדן טאג. מען זעט ווי אנשי שלומינו שטרענגען זיך אן יותר מכפי היכולת און מען קויפט זיך זכותים נצחיים, ווי אבני היסוד פאר \$10,000, אבני זהב פאר \$5,000, אבני כסף פאר \$1,800 און אבני נחושת פאר \$500.

צו קויפן א זכות קען מען רופן אין קרן הדפסה אויף 718-387-2691 עקסט 103, אדער אויף אימעיל newbuilding@kerenhadfusa.org. שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה'!

בית התבשיל היכל הקודש העלפט ארויס פילע אידן

אינע פון די שענסטע שטיינער אויפ'ן קרוין פון "היכל הקודש" איז בלי ספק דער "בית התבשיל" וואס ווערט אנגעפירט דורכ'ן איבערגעגעבענעם עסקן לכל דבר שבקדושה מו"ה שלמה יאקאבאוויטש הי"ו.

אינע פון די ספעציעלע גאנציעריגע פראיעקטן פונעם בית התבשיל "מפעל עונג שבת ויום טוב" וואס שטעלט צו גאנצע שבת ארדערס פאר פילע כלי קודש, בני תורה און עניים. וואס באשטייט פון אלעס וואס מ'דארף לכבוד שבת: גרעיס דזשוס, פיש, פלייש, חלות, קעיק, פרוכט, דיפס, פערפל, לאקשן, קוגל, נאש, א.א.וו. בהרחבה גדולה, אז די תלמידי חכמים און נויטבאדערפטע זאלן האבן פון אלעם גוטן און קענען לערנען בהרחבת הדעת.

אויך שטעלט דער בית התבשיל צו יעדע וואך פילע חלוקות פון פילע געשמאקע מאכלים, חלות, קעיק און אלע אנדערע מאכלי שבת קודש, פאר ווער עס וויל נאר. אזוי אויך איז דא עטליכע מאל א יאר גרעסערע חלוקות לכבוד יום טוב, ווי עס ווערט פארטיילט אסאך מאכלים ווי גרעיס דזשוס, גרינצייג, פיש, פלייש, מילכיגס און נאך אין די ווערד פון צענדליגע טויזנטער דאלארן.

דער בית התבשיל איז דער אדרעס פאר פילע נצרכים, זיי מאכן זיכער מיט'ן אייבערשטנס היילף און ס'זאל אלץ זיין א שפע פון עסן פאר אידישע קינדער. מוהרא"ש זי"ע ביי שיעורים פלעגט נאר שטארק רעדן פון די גרויסע מצוה פון אויפשטעלן און שטיצן א בית התבשיל וואס געבט צו עסן פאר הונגעריגע.

דער בית התבשיל האט א וועכנטליכע בודזשעט פון \$2,500 און ביי די ימים טובים איז דער בודזשעט איבער \$10,000, וואס ווערט צוזאם געשטעלט כסדר פון נדבות פון אנשי שלומינו וואס האבן די ווארעמקייט און געפיל צו געבן צו עסן פאר הונגעריגע אידן. צו נעמען א חלק אין די גרויסע מצוה קען מען רופן 718-306-2448 גדולה הנכנסת אורחים מקבלת פני השכינה!

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **בנציון יאקאבאוויטש הי"ו**
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

זייט מתפלל!

פאר ר' **יצחק בן פייגלא**
פאר א גאנצע און שנעלע רפואה בקרוב

א פרייליכער שבת

ווי אזוי מאכט מען א פרייליכע שבת פאר די גאנצע פאמיליע, יעדער זאל שפירן דעם שבת נועם הנשמות מיט געשמאק קול ברסלב

212-444-9191
1, 2, 1, 8, 1, 15

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908
און מיר וועלן פרובירן בעזיה עס צו שיקן צו אייר אהיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com